

متن پرسش

سلام استاد بزرگوار ببخشید چند بار این سوال را پرسیدم اما متاسفانه جوابی دریافت نکردم لطفا راهنماییم کنید من خانومی هستم که ۲۹ ساله ازدواج کردم و دوتا بچه هم دارم همسر خوبی دارم اما قبلا کسی رو دوست داشتم که بهش نرسیدم اما بعد این همه سال نتونستم فراموشش کنم و احساس گناه دارم خدا رو شکر الان زندگی خوبی دارم اما این بین اتفاقاتی برام افتاد که روحم رو زخمی کرد من اعتقاد دارم که خدا خیلی هوام رو داره از دعای بابام این همسر خوب نسیم شده اما ادم زخمی به مرهم احتیاج داره و من مرهمی برای زخمام پیدا کردم که درد زخمهام رو اروم می کرد و اما از دستش دادم همسرم خیلی مهربونه اما اون هم دنیای خودش رو داره و من می دونم توقع زیاده ازش برای همین من احتیاج دارم زیاد بهم محبت کنه و بهم توجه کنه ولی اون این کار رو نمی کنه و بیشتر وقتها فکر کسی که دوستش داشتم میاد توی فکرم و احساس گناه می کنم فکر می کنم به همسرم خیانت می کنم اما واقعا بی اختیاره و وقتی میاد توی فکرم سریع هواس خودم رو پرت می کنم که بهش فکر نکنم اما چی کار کنم که همسرم بهم بیشتر توجه کنه؟ اصلا این که من کسی رو دوست داشتم گناهه؟

ادرس ایمیل من: z_sadi۱۳۶۲@yahoo.com

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال هرکس باید با خودش زندگی کند و با معارف الهی و اخلاق معنوی راه اُنس با خدا را پیدا کند و بتواند به بهترین شکل فرزندان خود را تربیت کند و انتظارات زیادی از شوهرش نداشته باشد و پاگیر او نشود. برای نجات از این وهمیات پیشنهاد می‌کنم کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» را مطالعه بفرمایید، فایل کتاب روی سایت هست. دوست داشتن نامحرم در هر حال، روح را از مسیر اصلی‌اش بیرون می‌برد و گرفتار تصمیماتی می‌کند که انسان را گرفتار سوء عاقبت می‌نماید. موفق باشید